ความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเกษตร
Needs for English Language of Students in Agriculture

ปวีณา ฉัตรสูงเนิน[1], ศรัณย์ จันทร์ทะเล[2]
Paweena Chatsungnoen[1], Saran Chantalay[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาการเกษตรในเขตพื้นที่จังหวัด แพร่ พะเยาและเชียงราย จำนวน 254 คน โดยใช้แบบสอบถาม ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย มีผลการวิจัยดังนี้คือ นักศึกษามีปัญหาด้านทักษะการฟัง และการพูดและมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง มีความต้องการรูปแบบการอบรมเสริมเป็นแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการซึ่งจัดในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวมจำนวน 20 ชั่วโมงตลอดหลักสูตร การอบรมควรจัดเป็นกลุ่มๆ ละ 21-25 คน มีเนื้อหาตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง โดยมีเนื้อหาที่ต้องการอบรมมากที่สุดดังนี้ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันต้องการฝึกด้านสนทนาและคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ด้านธุรกิจเกษตร คือการแนะนำตนเอง และการเจรจาต่อรอง และด้านหมวดเกษตร คือการอ่านสลากยา/ปุ๋ย และคำศัพท์หมวดเครื่องมือ ผลจากการวิจัยจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษให้กับกลุ่มนักศึกษาสาขาการเกษตรต่อไป เพื่อมุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเกษตรผู้เป็นฐานรากของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

คำสำคัญ: การเกษตร, ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ, การวิเคราะห์ความต้องการ

Abstract

The objective of this study was to study the needs for English language of students in agriculture in Phrae, Nan, Payao, and Chiangrai Thailand from 254 participants through questionnaire. The data was analyzed for means. The study uncovered the following findings. Most respondents faced problems in listening and speaking skills and needed to practice speaking and listening the most. They preferred an extra 20-hour workshop training program during the weekends which run 3 hours a day. The training group should consist of 21-25 people. The content should be ranged from basis to intermediate level. The topics most of them needed the most included conversation and vocabulary in everyday life. Regarding

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
[2] อาจารย์ ดร. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
[1] Assistant Professor, Ph.D., Faculty of Liberal Arts, Maejo University
[2] Lecturer, Ph.D., Faculty of Liberal Arts, Maejo University
Corresponding Author: E-mail: saran_c@mju.ac.th, saran_chantalay@hotmail.com

agricultural business topics, they needed to practice self-introduction and negotiation. In agriculture topics, they needed practice reading medicine/fertilizer labels and vocabulary about agricultural instruments. These findings will be contributed to the development of an English training program to shift the English language potentiality of the students in the research areas who are the foundation of Thai society and economy.

Keywords: Agriculture, English for Specific Purposes, Needs Analysis

บทนำ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง แต่รายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่มาจากภาคการเกษตร และยังเป็นฐานสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัฒน์ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชียภายใต้กรอบการค้าเสรีและกรอบความร่วมมือกับนานาประเทศเช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง, 2555) และการกำหนดให้อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นหนึ่งในภาคอุตสาหกรรม S-Curve เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ได้เปลี่ยนแปลงจากการเกษตรเพื่อยังชีพไปสู่การเกษตรเชิงพาณิชย์ที่มีการใช้วิทยาการหรือเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย มีการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาระบบธุรกิจเกษตรของไทยตั้งแต่การผลิตปัจจัยการผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตร การพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการเกษตรให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาคทั้งทางด้านวิทยาการ เศรษฐกิจและสังคมในสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในวิถีทางที่ซับซ้อนขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารทั่วโลก และเป็นภาษาที่กลุ่มประเทศอาเซียนกำหนดให้เป็นภาษาทำงาน (working language) ในเครือข่ายประชาคมอาเซียน (Pinyonatthagarn, 2013) อีกทั้งเป็นภาษาที่ใช้ในการศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึกในทุกมิติ (Trilling and Fadel, 2009) อันนำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาประเทศได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป อย่างไรก็ตามจากการจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index or EF EPI) ของประชากรจากประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก พบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 64 ของโลกจาก 88 ประเทศ และอยู่อันดับที่ 16 จาก 21 ประเทศในภูมิภาคเอเชีย (EF Education First, 2018) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาต่าง ๆ ที่ต่างชี้ว่า แม้ว่านักเรียนไทยจะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี แต่ก็มีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พัชรี อิ่มศรี, 2019) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ในทำนองเดียวกันก็มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคคลากรทางด้านการเกษตรให้มีศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้มีความสามารถทางการแข่งขันกับนานาประเทศดังที่ได้กล่าวไว้เบื้องต้น

ปัจจัยหนึ่งของปัญหาด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดคือ การพัฒนาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับ

ความต้องการของแรงงานและของผู้เรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ต้องพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ทันสมัยและตอบโจทย์ของสังคมปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับนโนบายการศึกษาในยุค Thailand 4.0 ที่มุ่งเน้นให้เกิดการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีเนื้อหาการเรียนเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ๆ และมีเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (วิรัญชนา ใจสม, 2018) จากความต้องการนี้ได้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ หรือ English for Specific Purposes (ESP) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมผู้เรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียนทางด้านวิชาการหรือด้านอาชีพ และตามความต้องการของผู้เรียน

การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นคำนึงถึงบริบท ขอบเขต และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ (Brown, 1995 ; Dudley-Evans and St. John, 1995 ; Rahman, 2015) ดังนั้นการจัดการเรียนภาษาสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจึงมีจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่ง Basturken (2010) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป เนื่องจากหลักสูตรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นเพื่อใช้ในทางวิชาการหรือเพื่อวิชาชีพ โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะทางภาษาที่ใช้ในแวดวงนั้น ๆ วัตถุประสงค์ของผู้เรียน และบริบทที่จะนำภาษาไปใช้ โดยเป็นการบูรณาการภาษาอังกฤษกับเนื้อหาวิชาที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ดังนั้นหลักสูตรจึงถูกออกแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (Rahman, 2015) อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ อาจเป็นได้ตั้งแต่ผู้ที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน ไปจนถึงผู้ที่มีความคุ้นเคยกับบริบทที่ต้องใช้ภาษานั้นเพื่อการสื่อสารในแวดวงของตน (Chatsungnoen, 2017) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องเน้นความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มเป็นสำคัญ มีการวิเคราะห์ความต้องการและจุดมุ่งหมายของผู้เรียน เพื่อสร้างหลักสูตร กำหนดเนื้อหา ทักษะ โครงสร้างและหน้าที่ของภาษาที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่ม ประยุกต์วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน ให้เข้ากับสถานการณ์ในการใช้ภาษาของผู้เรียน และเอื้อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามความต้องการในบริบทของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายจึงเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เหมาะต่อการพัฒนาบุคคลากรด้านการเกษตรของไทยในสถานการณ์ที่ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เนื่องด้วยเป็นรายวิชาที่มีประโยชน์ เพราะช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในศาสตร์ที่กำลังศึกษาหรือในวงการอาชีพ ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสการได้งานในตลาดแรงงาน (Saliua and Hajrullaia, 2016)

การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีขั้นตอนแรกและเป็นขั้นตอนที่สำคัญในวงจรการสร้างหลักสูตรคือ การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) เพราะหากหลักสูตรที่ไม่ได้มีการศึกษาความต้องการของผู้เรียน จะมีเนื้อหาและขอบเขตการเรียนไม่กว้างเกินไปก็แคบเกินไปและไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (Long, 2005) ซึ่งสอดคล้องกับ Basturkmen (2010) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาความต้องการของผู้เรียน ทำให้การออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ความต้องการ เป็นกระบวนการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม (Brown, 2009)

นักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอแนวคิดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน โดย Munby (1978) เป็นท่านแรกที่ได้กล่าวถึงกระบวนการการวิเคราะห์ความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่แนวคิดของเขาไม่ได้รับความนิยมเพราะไม่มีความยืดหยุ่นในการเก็บข้อมูลและใช้เวลานานในการวิเคราะห์ ต่อมาได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ปรับกระบวนการของ Munby มาใช้ แต่กระบวนการที่ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจาก Hutchinson and Waters (1987) และ Dudley-Evans and St John (1991) โดย Hutchinson and Waters (1987) เน้นกระบวนการที่วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในขณะที่ Dudley-Evans and St. John (1991) จะเป็นกระบวนการเน้นการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความต้องการของผู้เรียน

แนวคิดที่ Hutchinson & Waters (1987) กล่าวเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการนั้น ได้อธิบายไว้ว่าเป็นการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์หรือบริบทที่เฉพาะเจาะจง โดยประสิทธิผลของการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับตัวผู้สื่อสารในการนำความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมาใช้ประโยชน์ในสถานการณ์หรือบริบทที่แตกต่างกัน การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการทักษะภาษาอังกฤษมีปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ เป็นต้น ที่ส่งผลต่อความจำเป็น (Necessities) ปัญหา (Lacks) และความต้องการ (Wants) เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษของผู้สื่อสารที่แตกต่างกันออกไป ซึ่ง Kaewpet (2009) ชี้ให้เห็นว่าในการวิเคราะห์ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนควรให้ความสำคัญกับความต้องการในการสื่อสารและความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการของผู้เรียนกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทั้งในประเทศไทยและนานาชาติมีหลากหลายสาขาวิชา งานวิจัยในด้านความต้องการภาษาอังกฤษส่วนมากเน้นไปที่ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษด้านวิชาการของนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ศึกษาความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาแพทย์ศาสตร์ (อิสฟียาภรณ์ วรกิตตนนท์ และสุมิตรา สุรัรรัตน์เดชา, 2559 ; Chia, Johnson, and Olive, 1999) สาขาวิชาการบัญชี บริหารธุรกิจ (ยิง ลี่ และสุมาลี ชิโนกุล, 2015 ; กองแก้ว จุฬาภรณ์, 2016) สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (วัชรินทร์ เกิดทรัพย์, 2016) สาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ ไม้ผล และการผสมพันธุ์สัตว์ (Adam, Stan, Moangă, and Oroian, 2013) ซึ่งรายงานเป็นไปในทำนองเดียวกันว่า นักศึกษาขาดทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ขาดความรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะด้าน ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและผู้เรียนมีความเห็นว่าหลักสูตรและแผนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ภาษาจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

ในด้านการศึกษาความต้องการภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ มีการสำรวจพบว่า มีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาและสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว (Pradchanant, 2012 ; ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์, 2014) และทักษะด้านการสื่อสารที่สอดคล้องกับตำแหน่งงานและทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่ต้องการของบุคลากรด้านวิศวกรรม (Kaewpet, 2009) ซึ่งแตกต่างจากความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัทปิโตเลียมนานาชาติ ที่พนักงานระดับเบื้องต้นต้องการพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง ส่วนพนักงานระดับสูงต้องการฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียน (Phetcharat and Chatupote, 2012) นอกจากนี้

ยังมีงานวิจัยที่ระบุว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางคลินิกของพยาบาล ต้องการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นระหว่างพยาบาลและผู้ป่วย เพราะมีปัญหาในการสื่อสาร เช่น คำศัพท์ การออกเสียง สำเนียงภาษาอังกฤษ (Lu, 2018)

จะเห็นได้ว่าการศึกษาเรื่องความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะมีหลากหลายสาขาวิชาชีพ และแต่ละอาชีพก็มีความต้องการพัฒนาทักษะที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยด้านความต้องการจากผู้เรียนด้านการเกษตรยังขาดการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งๆ ที่เป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศดังได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้น ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาการเกษตร ผลของการวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางในพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มสำคัญเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ในระดับฐานราก นอกจากนี้งานวิจัยนี้จะเป็นส่วนเติมเต็มให้กับการศึกษาและวิจัยด้านความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเกษตรในบริบทสังคมไทยและในระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มนักศึกษาด้านการเกษตร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ได้เลือกใช้กรอบแนวคิดของ Hutchinson and Waters (1987) มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิเคราะห์ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งศึกษาไปที่ความต้องการของกลุ่มนักศึกษาสาขาการเกษตร โดยเฉพาะ โดยวิเคราะห์จากสถานการณ์ปัจจุบัน (Present Situation Analysis, PSA) ซึ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์หาจุดอ่อนและจุดแข็งทางด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและประสบการณ์การเรียนรู้ของตัวผู้เรียน และ การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมาย (Target Situation Analysis, TSA) เป็นการกำหนดเป้าหมายว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษด้านใดในการสื่อสารในเหตุการณ์หรือสถานการณ์เจาะจง ซึ่งอาจมีความต้องการที่แตกต่างทั้งจากกลุ่มนักศึกษาด้านการเกษตรกรจากพื้นที่อื่น และจากกลุ่มเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นๆ ที่มีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและความมุ่งหวังที่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ คือกลุ่มนักศึกษาด้านการเกษตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ พะเยา และเชียงราย จำนวน 254 คน เก็บข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนกันยายน 2560-ตุลาคม 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านคือ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ปัญหาและความต้องการการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 3) เนื้อหาและหัวข้อภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร และ 4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยง และความถูกต้องของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ภายหลังผู้เข้าร่วมวิจัยตอบคำถามจากแบบสำรวจ ผู้วิจัยตรวจสอบ ความถูกต้องและสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ การ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เกณฑ์การแปลความหมายระดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ มากที่สุด น้อย ปานกลาง และน้อย

ผลการวิจัย

ผลการสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเกษตรจากจำนวน 254 คน มีการสำรวจ 4 ด้าน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ปัญหาและความต้องการการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 3) เนื้อหาและหัวข้อภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร และ 4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลทั่วไป คือ นักศึกษาที่เข้าร่วมการสำรวจเป็นเพศชาย 130 คน และเพศหญิง 124 คน กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 84 คน (ร้อยละ 33.07) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 96 คน (ร้อยละ 54) และปริญญาตรี 74 คน (ร้อยละ 29.13) กำลังศึกษาด้านพืชไร่ 30 คน (ร้อยละ 11.81) พืชสวน 31 คน (ร้อยละ 12.20) สัตวศาสตร์ 9 คน (ร้อยละ 3.54) เกษตรผสมผสาน 39 คน (ร้อยละ 15.36)

2) ปัญหาและความต้องการทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการฟัง เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุด จำนวน 100 คน (ร้อยละ 39.37) รองลงมาคือ การพูด จำนวน 61 คน (ร้อยละ 24.02) และการเขียน จำนวน 49 คน (ร้อยละ 19.29) ตามลำดับ และมีความต้องการการอบรมทักษะการพูด มากที่สุด จำนวน 96 คน (ร้อยละ 37.80) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง จำนวน 87 คน (ร้อยละ 34.25) และทักษะการเขียน จำนวน 39 คน (ร้อยละ 15.35)

3) เนื้อหาและหัวข้อภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ซึ่งแบ่งเป็น3 ด้าน คือด้านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้านธุรกิจเกษตร และด้านการเกษตร (ตาราง 1) พบว่า เนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คือการสนทนา โดยมีผู้เลือกตอบจำนวน 98 คน (ร้อยละ 38.58) รองลงมา คือ คำศัพท์ จำนวน 61 คน (ร้อยละ 24.02) และทักษะการฟัง จำนวน 59 (ร้อยละ 23.23)

เนื้อหาภาษาอังกฤษด้านธุรกิจเกษตร พบว่า ทักษะที่ผู้เข้าร่วมตอบแบบสำรวจต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การแนะนำตัวเอง จำนวน 106 คน (ร้อยละ 41.73) รองลงมา คือ การเจรจาต่อรอง จำนวน 29 คน (ร้อยละ 11.42) และการนำชมฟาร์มและสถานประกอบการ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 10.24) ตามลำดับ

เนื้อหาภาษาอังกฤษด้านการเกษตร พบว่า ทักษะที่ผู้เข้าร่วมตอบแบบสำรวจต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การอ่านสลากยา/ปุ๋ย จำนวน 74 คน (ร้อยละ 29.13) ตามด้วย คำศัพท์ในหมวดเครื่องมือต่าง ๆ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 15.75) และ การอ่านสัญลักษณ์ทางการเกษตร จำนวน 36 คน (ร้อยละ 14.17) ตามลำดับ

4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่า รูปแบบจัดการเรียนการสอนที่ต้องการมากที่สุด คือ การเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 124 คน (ร้อยละ 48.82) รองลงมาคือ การศึกษาจากเอกสาร/ คู่มือฝึกอบรมด้วยตนเอง จำนวน 84 คน (ร้อยละ 33.07) และการเรียนด้วยตัวเองผ่านสื่อออนไลน์ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 15.75) ตามลำดับ จำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมในการฝึกอบรม คือ กลุ่มผู้เรียนตั้งแต่ 21-25 คน เหมาะสมในการฝึกอบรมมากที่สุด จำนวน 121 คน (ร้อยละ 47.64) รองลงมา คือ กลุ่มผู้เรียนจำนวน 11-20 คน จำนวน 43 คน (ร้อยละ 16.93) และการเรียนด้วยตนเอง จำนวน 25 คน (ร้อยละ 9.84) ตามลำดับ

โดยระดับชั้นความสามารถทางภาษาที่ต้องการเรียนหรืออบรม ควรอยู่ในระดับชั้นต้น (ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษระดับสูงกว่าพื้นฐาน แต่คิดว่ายังมีจุดผิดพลาดอยู่ค่อนข้างเยอะ) จำนวน 89 คน (ร้อยละ 35.04) ระดับชั้นกลาง (ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษระดับกลาง แต่ต้องการพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจ) จำนวน 84 คน (ร้อยละ 33.07) รองลงมา ระดับชั้นขั้นพื้นฐาน (ผู้เรียนต้องการรื้อความรู้/เริ่มเรียนตั้งแต่ต้น) จำนวน 81 คน (ร้อยละ 31.89) แต่ไม่มีนักศึกษาใดเลือกอยู่ในระดับชั้นสูง (ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงแล้ว แต่ต้องการพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อให้ใความมั่นใจ)

นอกจากนี้ผู้ร่วมตอบแบบสำรวจส่วนมากมีความเห็นว่า ช่วงวันที่เหมาะสมในการจัดอบรม คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ช่วงบ่าย จำนวน 113 คน (ร้อยละ 44.49) รองลงมาคือ ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเช้า จำนวน 59 คน (ร้อยละ 23.23) และช่วงวันธรรมดา ช่วงเย็น จำนวน 56 คน (ร้อยละ 22.05) โดยมีระยะเวลาในการอบรมต่อครั้ง ไม่ควรเกิน 3 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 149 คน (ร้อยละ 58.66) ระยะเวลาไม่ควรเกิน 2 ชั่วโมง จำนวน 80 คน (ร้อยละ 31.50) และระยะเวลาไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมง จำนวน 25 คน (ร้อยละ 9.84) ตามลำดับ จำนวนชั่วโมงตลอดหลักสูตร จำนวน 20 ชั่วโมง เหมาะสมมากที่สุด จำนวน 114 คน (ร้อยละ 44.88) จำนวน 30 ชั่วโมง จำนวน 105 คน (ร้อยละ 41.34) และจำนวน 40 ชั่วโมง จำนวน 48 คน (ร้อยละ 18.90) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาด้านการเกษตรนั้นมีปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกันกับที่พบกับนักศึกษาสาขาอื่น ๆ เช่น สาขาวิทยาการจัดการ (นงสมร พงษ์พานิช, 2011) สาขาบริหารธุรกิจ (ยิง ลี่ และ สุมาลี ชิโนกุล, 2015) อาจกล่าวได้ว่าปัญหาด้านทักษะการฟังและการพูดเป็นปัญหาเบื้องต้นที่สำคัญสำหรับผู้เรียนชาวไทย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาที่ได้ระบุว่าปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยมีมาแต่ช้านาน ซึ่งถือเป็นความล้มเหลวในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย และมีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการล้มเหลวนี้ เช่น Noom-ura (2013) ได้กล่าวว่าปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนที่ล้มเหลวนี้มาจากการคุณภาพของผู้สอน ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนเป็นชั้นเรียนขนาดใหญ่ คือจำนวนผู้เรียนมีจำนวนมากต่อหนึ่งห้องเรียน ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่คละกันแต่ต้องเรียนในระดับเดียวกัน และการขาดการใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ซึ่งชัชรีย์ บุนนาค (2018) ได้แนะนำว่าควรมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอน พัฒนาครู พัฒนาสื่อให้ทันสมัย ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียน ปรับหลักสูตรให้เน้นที่การใช้งานมากขึ้น ปรับเกณฑ์การชี้วัดความสามารถในการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและระดับของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่ชี้ให้เห็นว่าควรมีการศึกษาความต้องการของผู้เรียนก่อนการจัดการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและการวางแผนบทเรียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบททางสังคม จะสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเข้าใจวัตถุประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้ และมีความตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของการเรียน (วรัญญา ใจสม, 2018 ; Chatsungnoen, 2017) นอกจากนี้จะทำให้ผู้เรียนพยายามศึกษาค้นคว้าและฝึกฝน เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันตลอดจนประกอบอาชีพได้

ในอนาคต (ลีชัย ปัญญาวงค์งาม, นิพนธ์ ทางทอง และปราโมชย์ อนันต์วราวงษ์, 2555)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาการเกษตรนั้นสอดคล้องกับที่นักวิจัยหลายท่านที่ได้อธิบายไว้ว่า คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ดี หากผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์มากก็จะมีแนวโน้มที่จะเข้าจะข้อความที่ได้ฟังหรืออ่านมากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อย และการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีนั้นจะต้องรู้วิธีการใช้คำศัพท์ในประโยคควบคู่ไปกับความหมายด้วย (Alqahtani, 2015 ; Scheepers, 2016 ; สุชญา พุ่มสวย, 2016) ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับที่ Chatsungnoen (2017) ได้อธิบายไว้ว่าความรู้ด้านคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนควรมีความรู้คำศัพท์ในวงกว้าง คือทั้งคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ในสาขาวิชาการ และในสายงานอาชีพ ซึ่งการพัฒนาเพิ่มวงคำศัพท์นั้นผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนถึงกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายและเหมาะกับตัวของผู้เรียน

ผลการวิจัยเรื่องความต้องการเนื้อหาของนักศึกษาสาขาการเกษตรสามารถอธิบายได้ดังนี้ เนื้อหาด้านภาษาอังกฤษธุรกิจเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการแนะนำตนเอง และการเจรจาต่อรอง สะท้อนให้เห็นว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยได้วางให้อุตสาหกรรมการเกษตร เป็นหนึ่งในแผนกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญด้านนวัตกรรม เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต (First S-Curve) โดยแรงงานภาคการเกษตรควรได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะอาชีพ ซึ่งจะทำให้แรงงานดังกล่าวสามารถที่จะปรับตัวและพัฒนาให้เป็นคนเก่งหรือ “smart people” (Jones and Pimdee, 2017) และไม่เสียโอกาสในการดำเนินการทางธุรกิจ (จรัสพงศ์ คลังกรณ์, 2018) อย่างไรก็ดีผลวิจัยนี้มีความแตกต่างจาก Hiranburana (2017) ที่ระบุว่าภาษาอังกฤษธุรกิจที่ใช้บ่อยในวงการนักธุรกิจชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครคือ ทักษะการเขียนมากกว่าการพูด และใช้การสื่อสารในรูปของจดหมายอิเล็คโทรนิคส์ ความต้องการเนื้อหานี้อาจอธิบายได้สองประการคือ ประการแรกผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นนักศึกษา ซึ่งอาจจะยังไม่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ต้องเกี่ยวข้องกับธุรกิจในเชิงลึก ดังนั้นหัวข้อเรื่องที่นักศึกษาเลือกเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นในระดับเบื้องต้นของการดำเนินธุรกิจ แต่เมื่อมีการดำเนินการธุรกิจอย่างต่อเนื่อง อาจจำเป็นต้องมีการใช้รูปแบบการติดต่อในรูปแบบการเขียนมากกว่าการสนทนา ประการที่สองคือนักศึกษาสาขาการเกษตรในพื้นที่ดังกล่าว เป็นกลุ่มที่ต้องพบปะกับชาวต่างชาติโดยตรง เช่นมีการเยี่ยมชมฟาร์มในพื้นที่สถานศึกษา หรือการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน นอกจากนี้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวถือเป็นผู้ปฏิบัติทางการเกษตร การเลือกเนื้อหาด้านการเกษตรจึงเลือกเนื้อหาในเรื่องที่ตนต้องการและเป็นปัญหาเฉพาะหน้าของตน เช่น การอ่านสลากยาและปุ๋ย และคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเกษตร เป็นต้น

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ความพร้อมและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเกษตรที่เข้าร่วมวิจัยยังขาดความรู้และทักษะพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นั่นคือคำศัพท์ แม้ว่าปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลการพัฒนาภาษาอังกฤษจะเข้าถึงได้ง่าย แต่ก็เกิดปัญหาตามมาอย่างเห็นได้ชัด คือ เมื่อได้เรียนด้วยตนเองเนื้อหาบางเรื่องมีความละเอียด ซับซ้อน ยากที่จะทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง นักศึกษาจึงไม่เข้าใจในเนื้อหานั้น

และต้องการผู้รู้ในการอธิบายเนื้อหาที่ละเอียดขึ้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้นในรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการมากกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้จากผลสำรวจความต้องการเรื่องจำนวนกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ระหว่าง 20-25 คนนั้น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษโดยกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) ที่ระบุว่าการจัดห้องเรียนวิชาสนทนา ควรมีจำนวนนักเรียนในห้องไม่เกิน 20 คน นอกจากนี้การที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยเลือกอบรมในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นเวลา 20 ชั่วโมง อาจเป็นผลเนื่องมาจากเป็นนักศึกษาที่ต้องเรียนในช่วงวันธรรมดา ดังนั้นช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นช่วงเวลาที่พอจะมาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้

ผลการวิจัยเรื่องการประเมินความสามารถของด้วยตนเองอยู่ในระดับชั้นต้นถึงระดับกลาง อาจอธิบายได้ว่าเป็นเพราะผู้เรียนไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองเมื่อเจอกับสถานการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษจริง อาจมีการประเมินผลความสามารถของผู้เรียนก่อนการจัดอบรมเพื่อได้ทราบความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อประโยชน์ในการเลือกเนื้อหาและบทเรียนที่จะจัดอบรม

สรุป

จากผลการวิจัยนี้สรุปได้ว่า การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษด้านการเกษตรควรตั้งอยู่บนรากฐานความต้องการของผู้เรียน ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่ และความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนควรเน้นทักษะการพูดและฟัง เนื่องจากเป็นทักษะที่ผู้เรียนประสบปัญหาและเป็นที่ต้องการของผู้เรียน ควรจัดหลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาและเป็นไปตามระดับความสามารถของผู้เรียน หากไม่สามารถทำได้อาจเลือกกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายในทุกระดับ เช่นในระดับต้นมีหัวข้อเรื่องการแนะนำตนเอง การเจรจาต่อรองและในระดับสูงขึ้นอาจมีเรื่องการเขียนจดหมายอิเล็คโทรนิคส์ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการฝึกภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งด้านการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้านธุรกิจการเกษตรและด้านการเกษตร เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาของตนเองในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกคิด ฝึกการให้เหตุผล เพื่อเกิดทักษะและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้สอนอาจมีการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และการสนทนาทั้งในและนอกชั้นเรียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ผู้สอนควรจำลองสถานการณ์การการใช้ภาษาให้หลากหลาย และมีการประเมินผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการอบรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเรื่องความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มนักธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวมาทำการสามเส้าเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ลึกแต่กว้างและครอบคลุมในทุกมิติของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตรต่อไป

ผลจากการวิจัยจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่สำหรับให้กับกลุ่มนักศึกษาในเขตพื้นที่ดังกล่าวแต่อาจนำไปปรับประยุกต์ใช้กับกลุ่มนักศึกษาสาขาการเกษตรในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อมุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเกษตรผู้เป็นฐานรากของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

ตาราง 1 เนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา (ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน)

1. ด้านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	ระดับความต้องการ									
	1	ร้อยละ	2	ร้อยละ	3	ร้อยละ	4	ร้อยละ	5	ร้อยละ
1. คำศัพท์	61	24.02	54	21.26	45	17.72	39	15.35	55	21.65
2. สนทนา	98	38.58	53	20.87	30	11.81	27	10.63	46	18.11
3. ทักษะการฟัง	59	23.23	67	26.38	65	25.59	37	14.57	26	10.24
4. ทักษะการเขียน	22	8.66	34	13.39	57	22.44	83	32.68	58	22.83
5. ทักษะการอ่าน	19	7.48	43	16.93	55	21.65	65	25.59	72	28.35
2. ด้านธุรกิจเกษตร										
1. การแนะนำตัวเอง	106	41.73	27	10.63	11	4.33	18	7.09	11	4.33
2. การแนะนำสินค้า	24	9.45	43	16.93	53	20.87	36	14.17	23	9.06
3. การเจรจาต่อรอง	29	11.42	73	28.74	30	11.81	19	7.48	28	11.02
4. การสั่งซื้อสินค้า	13	5.12	12	4.72	26	10.24	38	14.96	26	10.24
5. การโฆษณาสินค้าผ่านสื่อต่าง ๆ	16	6.30	28	11.02	28	11.02	25	9.84	29	11.42
6. การอธิบายขั้นตอนกระบวนการผลิตสินค้า	10	3.94	17	6.69	28	11.02	33	12.99	37	14.57
7. การนำชมฟาร์มและสถานประกอบการ	26	10.24	27	10.63	40	15.75	24	9.45	22	8.66
8. การสนทนาทางโทรศัพท์ทั่วไป	17	6.69	11	4.33	19	7.48	25	9.84	24	9.45
9. การออกแบบสื่อโฆษณาสินค้า	9	3.54	11	4.33	15	5.91	23	9.06	34	13.39
10. การนัดหมายทางธุรกิจ	8	3.15	12	4.72	3	1.18	17	6.69	21	8.27
3. ด้านการเกษตร										
1. การอ่านสลากยา/ปุ๋ย	74	29.13	33	12.99	35	13.78	32	12.60	34	13.39
2. การอ่านสัญลักษณ์ทางการเกษตร	36	14.17	46	18.11	54	21.26	35	13.78	33	12.99
3. คำศัพท์ในหมวดเครื่องมือต่าง ๆ	40	15.75	56	22.05	50	19.69	45	17.72	32	12.60
4. คำศัพท์เฉพาะทางด้านการปศุสัตว์	27	10.63	25	9.84	34	13.39	42	16.54	31	12.20
5. คำศัพท์ทางด้านพืชไร่	34	13.39	47	18.50	34	13.39	41	16.14	54	21.26
6. คำศัพท์ทางด้านพืชสวน	34	13.39	35	13.78	27	10.63	40	15.75	51	20.08

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (7 ธันวาคม 2556). *ยุทธศาสตร์สอนภาษาอังกฤษ*. ข่าวกระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?News ID=35003&Key=news_act

กองแก้ว จุฬาภรณ์. (2016). ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจเพื่อนิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาการบัญชี: การศึกษาความต้องการเพื่อนำไปออกแบบการเรียนการสอน (A BUSINESS ENGLISH COURSE FOR THE 4TH YEAR STUDENTS OF ACCOUNTANCY: FROM NEEDS TO COURSE DESIGN). Srinakharinwirot Research and Development. *Journal of Humanities and Social Sciences, 8*(15), 43-57.

จรัสพงศ์ คลังกรณ์. (2018). แนวทางเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องโมเดลไทยแลนด์ 4.0. *วารสารสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4*(1), 80-87.

ชัชรีย์ บุนนาค. (2018, November). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564–2568. In *รายงานการประชุม Graduate School Conference (Vol. 2, No. 1, pp. 235-241)*.

พัชรี อิ่มศรี. (2019). การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนผ่านกระบวนการวิชาการรับใช้สังคม. *Walailak Procedia*, (9), 1-7.

ยิง ลี่, & สุมาลี ชิโนกุล. (2015). การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเรียนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. *Online Journal of Education, 10*(1), 88-102.

นงสมร พงษ์พานิช. (2011). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. ตุลาคม 2550 ถึงกันยายน 2551. *Humanities Journal, 18*(1), 85-97.

ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2014). ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. *Journal of Thai Hospitality and Tourism, 9*(2), 16-30.

ลีชัย ปัญญาวงค์งาม, นิพนธ์ ทางทอง, & ปราโมชย์ อนันต์วราวงษ์. (2555). *การสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.* รายงานผลการวิจัย http://dspace.rmutk.ac.th/handle/123456789/1212 สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2562

วิรัญชนา ใจสม. (2018). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในห้องเรียนยุค ๔.๐. *NIDTEP E-Journal*. หน้า 1-8. http://ejournal.nidtep.go.th/PDF/pdf5be2aa21d52dc.pdf.

วัชรินทร์ เกิดทรัพย์. (2016). การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมัคคุเทศก์สำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (ศูนย์ภูเก็ต). *Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University, 2*(1), 123-134

สุชญา พุ่มสวย. (2016). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลบุรี "สุขบท". *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts), 9*(3), 1040-1054.

สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง. (2555). *ประชาคมอาเซียน 2558*. สืบค้นจาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/files/pp_Suthad.PDF.

อิสพิยาภรณ์ วรกิตตนนท์ และสุมิตรา สุรรัตน์เดชา (2559). การศึกษาความต้องการจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์เพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 5*(1), 138-169.

Adam, S.L., Stan, R.S., Moangă, A.S. & Oroian, A. (2013). Challenges faced when teaching English for specific purposes. *Bulletin of University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine Cluj-Napoca. Horticulture, 70*(2), 425-429.

Alqahtani, M. (2015). The importance of vocabulary in language learning and how to be taught. *International journal of teaching and education, 3*(3), 21-34.

Basturkmen, H. (2010). *Developing Course in English for Specific Purposes*. Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Mcmillan.

Bernie Trilling and Charles Fadel. (2009). *21st Century Skills: Leaning for life in our times*. (New York: A Wiley Imprint, 2009), p.52.

Brown, J.D. (1995). *The elements of language curriculum: A systematic approach to program development*. Boston: Heinle and Heinle.

Brown, J.D. (2009). Foreign and second language needs analysis. In M. H. Long & C. Doughty (Eds.), *The Handbook of Language Teaching* (pp. 269-293). Chichester, U.K. ; Malden, MA: Wiley-Blackwell.

Chatsungnoen, P. (2017). *Needs analysis for an English for Specific Purposes (ESP) course for Thai undergraduates in a Food Science and Technology programme: a thesis presented in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in Education*. Massey University, Palmerston North, New Zealand.

Chia, H.U., Johnson, R., Chia, H.L. & Olive, F. (1999). English for college students in Taiwan: A study of perceptions of English needs in a medical context. *English for Specific purposes, 18*(2), 107-119.

Dudley-Evans, T. & St. John, M.J. (1998). *Developments in English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.

EF Education First. (2018). *English Proficiency Index*. Retrieved from https://www.ef.co.th/epi

Hiranburana, K. (2017). Use of English in the Thai workplace. *Kasetsart Journal of Social Sciences, 38*(1), 31-38.

Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for specific purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jones, C. & Pimdee, P. (2017). Innovative ideas: Thailand 4.0 and the fourth industrial revolution. *Asian International Journal of SocialSciences, 17*(1), 4–35. https://doi.org/10.29139/aijss.20170101.

Kaewpet, C. (2009). Communication needs of Thai civil engineering students. *English for Specific Purposes, 28(*4), 266-278.

Long, M.H. (Ed.) (2005). *Second language needs analysis*. Cambridge ; New York: Cambridge University Press.

Lu, Y.L. (2018). What do nurses say about their English language needs for patient care and their ESP coursework: The case of Taiwanese nurses. *English for Specific Purposes, 50*, 116-129.

Noom-Ura, S. (2013). English-Teaching Problems in Thailand and Thai Teachers' Professional Development Needs. *English Language Teaching, 6*(11), 139-147.

Phetcharat, T. & Chatupote, M. (2014). *English needs of workers in an international petroleum company in Songkhla and learning activities identified as most helpful*. (Unpublished doctoral dissertation or master's thesis). Prince of Songkla University, Thailand.

Pinyonatthagarn, D. (2013). Globalization of English in ASEAN with special emphasis on Thailand. In *International Conference on Globalization and the Teaching of English.* October 19-20, 2013.

Prachanant, N. (2012). Needs analysis on English language use in tourism industry. *Procedia –Social and Behavioral Sciences, 66*(0), 117-125.

Rahman, M. (2015). English for Specific Purposes (ESP): A Holistic Review. *Universal Journal of Educational Research, 3*(1), 24-31.

Saliu, B. & Hajrullai, H. (2016). Best Practices in the English for Specific Purpose Classes at the Language Center. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 232*, 745-749.

Scheepers, R. (2016). The importance of vocabulary at tertiary level. *Journal for Language Teaching=Ijenali Yekufundzisa Lulwimi=Tydskrif vir Taalonderrig, 50*(1), 53-77.

Tamonpawee Phetcharat and Monta Chatupote. (2012). English Needs of Workers in an International Petroleum Company in Songkhla and Learning Activities Identified as Most Helpful. *Proceedings-Learning Needs and Learning Strategies-003. 4th International Conference on Humanities and Social Sciences*. April 21st, 2012 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University. Songkla.

Trilling, B. & Fadel, C. (2009). *21st Century Skills.: Learning for Life in Our Times*. John Wiley & Sons: p. 52.